

DE RØDE ENGE

EN FILM OM DANSKE SABOTØRER

DE RØDE ENGE

EFTER OLE JUUL'S ROMAN AF SÅMME NAVN

Iscenesættelse:

BODIL IPSEN og LAU LAURITZEN

Drejebog:

Leck Fischer

Musik:

Sven Gyldmark

Fotografi:

Rudolf Frederiksen

Tone:

Bent Høyer

Dekorationer:

Helge Norél

Kopi:

Nordisk Films Komp. A/S

Eneret:

A/S ASA FILMUDLEJNING

Programredaktion: *Mogens Brandt*

*
*
PERSONERNE
i den Rækkefølge, hvori de forekommer

*
Michael Lans, en ung Mand **Poul Reichhardt**
Steinz, tysk Soldat fra München **Per Buckhøj**
Gustav, Typograf i Provinsen **Gyrd Løfquist**
Hansen, en ung Mand **Kjeld Jacobsen**
Erik, en halvvoksen Dreng **Preben Kaas**
En tysk Feldwebel **Arne Hersholt**
En tysk Major **Karl Jørgensen**
Ruth Isaksen **Lisbeth Movin**
Toto, Leder af en Sabotørgruppe **Lau Lauritzen**
Prikken, en Mand, der spiser Æbler **Preben Neergaard**
Tom, stud. theol. **Bjørn Waft Boolsen**
Alf, en ung Københavner **Preben Lerdorff Rye**
Drøyer, en ung Mand **Freddy Koch**
En Hotelkarl **Hjalmar Madsen**
En tysk Underofficer **Bjørn Spiro**
Alf Larsen, Chauffør **Mantza Rasmussen**
En Servitrice **Lillian Jensen**
Portneren hos Mayz. **Poul Secher**
Sturmbannführer Mackensen **Einar Juhl**
Den fremmede **Mogens Brandt**
En ung Sabotør **Ole Juul**
En Bagersvend **Peer Guldbrandsen**

Ole Juul

Ole Juul's »De røde Enge«

Blandt den Syndflod af Sabotørlitteratur, som har set Dagens Lys siden den 5. Maj — Dansk Bogtjeneste meddeler i sin sidste Udsendelse mere end 50 Bøger — indtager Ole Juuls »De røde Enge« en særlig Plads. Ganske vist er Ole Juul endnu en ung Mand, og Bogen er hans Debut, men den er samtidig den eneste af samtlige Sabotørromaner, der har givet sin Forfatter Navn af Digter. Med en sjælden Enstemmighed fastslog førende Kritikere, at her var en ung Mand, i hvis Sind Krigens Oplevelser havde krystalliseret sig i en kunstnerisk Form, som berettigede store Forventninger. Naar dertil kom, at Bogen med hele Ole Juuls moderne Indstilling var udpræget filmisk tænkt, var det kun naturligt, at ASA, saa hurtigt det lod sig gøre, sikrede sig Rettighederne og overlod til Ole Juul selv i Samarbejde med en saa erfaren Filmdigter som Leck Fischer at skabe en Drejebog af denne Sabotørlitteraturens hidtil lodigste

Bodil Ipsen og Lau Lauritzen

Vor største Skuespillerinde og Instruktør debuterede som Filmsinstruktør med »Afsoret«, en af dansk Films største kunstneriske Landvindinger. Indspilningen blev foretaget af ASA og med Lau Lauritzen som Medarbejder. Det er derfor med en særlig Glæde, at ASA nu har budt Fru Ipsen velkommen tilbage til Ateliet i Lyngby, Hjemstedet for hendes første Sukces. Naar Lau Lauritzens Navn staar over disse Linier Side om Side med Fru Ipsens, er det heller ikke noget Tilfælde, men efter Fru Ipsens udtrykkelige Ønske. Hun har selv ønsket Lau Lauritzen som sin Medinstruktør og har Gang paa Gang under Optagelserne bekræftet, hvor højt hun værdsætter hans Arbejde ikke blot, hvor det drejer sig om tekniske Detailler, men i lige saa høj Grad, hvor det gælder

Bodil Ipsen

Lau Lauritzen

om at omplante Drejebogens *Aand* til Filmstrimlen. Fru Ipsen ønsker derfor Iscenesættelsen af »De røde Enge« opfattet ikke som en Præstation fra hendes Side, men som Resultatet af et lidenskabeligt kunstnerisk Samarbejde med sin Medinstruktør.

Poul Reichhardt og Lisbeth Movin

Naar Poul Reichhardts Navn staar foran Lisbeth Movins, skyldes det, at hans Rolle i »De røde Enge« maa siges at være den altdominerende, og det er iøvrigt, hvis man vil være skaansom nok til at kaste Glemselens Slør over et mislykket Eksperiment i dansk Tonefilms Barndom, hvis Fiasko Poul Reichhardt ikke havde nogen Del i, hans første egentlige Hovedrolle paa Film, en Rolle man ikke har taget i Betænkning at tildele ham efter en lang Række stærke og kunstnerisk modne Præstationer i de sidste Aars danske Filmsproduktion. Poul Reichhardt er nu naaet til det Punkt i sin kunstneriske Udvikling, hvor han har Krav paa en *stor* Rolle. Som Michael Lans i »De røde Enge« har han faaet den.

Lisbeth Movin har som Poul Reichhardt sit eget Ansigt i dansk Film. Hun er ikke nogen banal glamour Type og kan derfor kun sjældent gaa ind som Filmens almindelige unge Pige, men hvor det gælder sjæleligt differentierede unge Kvinder, Kvinder med stærkt bevæget Sind, hører Lisbeth Movin til de Filmskuespillerinder, som man ser med størst Glæde. Det var ikke tilfældigt, at Eksperimentatoren fremfor nogen i dansk Film, Carl Th. Dreyer, valgte netop hende til Hovedrollen i sin omstridte Film »Vredens Dag«, og med hende som Ruth har Poul Reichhardt faaet en Medspillerinde, som helt ud svarer til hans egne Muligheder.

Handlingen:

Enhver Kamp har sine Helte. Naar disse Aars Danmarkshistorie engang skal skrives, saa vil Heltene fra Fængslerne træde frem . . . bag dystre, graa Fængselsmure. bag smaa, jerngitrede Vinduer gik den danske Fronts ukuelige Soldater . . . mange døde, og mange blev mærket for Livstid, men alle kæmpede de med overmenneskelig moralsk og fysisk Styrke mod Overmagtens brutale Vold.

Bag Fængselsmurene sidder ogsaa den unge Dansker Michael Lans. Han ligger paa sin Soveplads i Cellen og genkalder i sin Erindring de Begivenheder, der har bragt ham i Hænderne paa Gestapo. Paa en Mark i Jylland ligger Michael med sine Kammerater og venter paa, at allierede Maskiner skal nedkaste Vaaben, og tilsyneladende er alt fredeligt, men i sit Natkvarter overrumpler Michael og maa skyde sig igennem. Ved et dristigt Kup sætter han sig i Besiddelse af en tysk Bil og en Feldwebeluniform, og det lykkes ham paa denne Maade at slippe til København uden at blive taget. Han opsøger et Hotel, hvor hans Kæreste, Ruth, og Lederen af hans Gruppe, Toto, venter ham for at planlægge en Sabotageaktion mod Mayzfabrikkerne, der fabrikkerer Vaaben for Værnemagten. Sabotagen udsættes imidlertid, da man har Mistanke om, at der findes en Stikker i Gruppen. Michael og Ruth gaar til Ro, da de pludselig faar Besked om at tage af Sted. En af Gruppen er taget, og Razzia kan ventes naar som helst. Ruths Onkel har et Sommerhus, som hun har faaet Lov til at laane, og der tager de hen.

Ruth er meget angst for Michaels Liv. — Hvis du dør, siger hun, — saa bliver alting meningsløst. Forstaar du mig... Saa er jeg ikke Menneske mere... saa er Engene ikke grønne mere... saa farves de af dit Blod... saa bliver de røde...

Imens planlægges Sabotagen, men da Gruppen gaar til Aktion, viser det sig, at en Stikker igen har været paa Spil, Sabotørerne overrumpler af Tyskerne og maa skyde sig igennem. I sidste Øjeblik lykkes det dog Michael at tilslutte Dynamoen til Sprængladningen, der lyder et altoverdøvende Brag, Sabotagen er lykkedes.

Vi vender tilbage til Fængslet, hvor Michael har sluttet sig til en tysk Soldat, Steinz, som er hans Fangevogter. Steinz hader Nazisterne, hader Krigen og søger paa alle Maader at hjælpe Michael, der nu kommer i et pinligt Forhør hos den brutale Sturmbannführer Mackensen. Michael modstaar dog Torturen, og hvad der er ligesaa vigtigt, han faar sin Mistanke om Stikkerens Identitet bekræftet og faar ved Steinz' Hjælp smuglet en Meddelelse ud til sine Kammerater, der efter et kort Forhør likviderer Forbryderen. Michael er i Mellemtiden »i den tyske Førers og det tyske Folks Navn« blevet dømt til Døden, men Skæbnen kommer ham uventet til Hjælp gennem Steinz, der har faaet Brev hjemmefra, at baade hans Hustru og Barn er blevet dræbt under et Bombeangreb. Da Michael skal føres til Eksekutionen hjælper han ham til Flugt, og det sidste vi ser til ham er om Bord i Baaden, der fører ham over mod Sveriges lysglimtende Kyst, hvor Ruth venter ham.

